

ΤΩΝ ΔΕΚΑ ΛΕΠΡΩΝ (Λουκά 17, 12-19)

†ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΝΙΚΟΠΟΛΕΩΣ ΜΕΛΕΤΙΟΥ

(Διασκευή ομιλίας στις 17/1/1999)

1. Η «έξω» και η «έσω» λέπρα

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός είναι το φως του κόσμου και το υπόδειγμα για τη δική μας ζωή. Δηλαδή είναι υπόδειγμα για τις πράξεις μας, για τα συναισθήματά μας, για τον εσωτερικό μας κόσμο και για τον εξωτερικό μας κόσμο. Ακούσαμε σήμερα στο Ευαγγέλιο ότι ενώ περνούσε από κάποιο μέρος, έμαθαν για την διέλευσή Του δέκα άνθρωποι που ήταν λεπροί. Έπασχαν από μια φοβερή αρρώστια που διαλύει ολόκληρο τον άνθρωπο και τον καταστρέφει. Πέφτουν τα αυτιά, πέφτουν οι μύτες, λιώνουν οι σάρκες κ.λ.π. Βέβαια τώρα δεν έχουμε τέτοιες καταστάσεις γιατί η ιατρική έχει προχωρήσει και υπάρχουν πολλά φάρμακα. Τότε όμως οι λεπροί έχοντας την κολλητική αυτή ασθένεια, βρίσκονταν σε μια άθλια κατάσταση και περίμεναν να πεθάνουν στους δρόμους και στις ερημιές, εγκαταλειμμένοι από όλους. Κανείς δεν τολμούσε να τους πλησιάσει από τον φόβο μήπως κολλήσει.

Αυτοί λοιπόν όταν είδαν τον Χριστό φώναξαν από μακριά: «Ιησού ελέησέ μας»

Ο Χριστός τούς απάντησε:

-Πηγαίνετε να δείξετε τον εαυτό σας στους ιερείς.

Τότε οι ιερείς είχαν την αρμοδιότητα να γνωματεύουν αν ένας άρρωστος εξακολουθούσε να έχει λέπρα ή έγινε καλά.

Οι λεπροί πίστεψαν στον λόγο τού Χριστού και ξεκίνησαν. Και πηγαίνοντας, ο λόγος τού Θεού ο ζωοποιός και ιαματικός τούς έκανε καλά. Αλλά όταν διαπίστωσαν ότι έγιναν καλά, ο καθένας «τράβηξε τον δρόμο του». Μόνο ένας -και μάλιστα αλλογενής- γύρισε στο Χριστό και φωνάζοντας όσο πιο πολύ μπορούσε, Τον ευχαριστούσε και Του εξέφραζε την ευγνωμοσύνη του για την μεγάλη ευεργεσία.

Όμως ο Χριστός φροντίζει και για τα «μέσα» και για τα «έξω».

Φρόντισε για τα «έξω» και έγιναν καλά οι άρρωστοι, όπως Του το ζήτησαν.

Και όταν επέστρεψε ο ένας, μίλησε και για τα «μέσα» και είπε: «Ουχί οι δέκα εκαθαρίσθησαν;». Δεν έγιναν και οι δέκα καλά; Πού είναι οι άλλοι;

Έφυγε η λέπρα από το σώμα τους, αλλά έμεινε στην ψυχή τους.

Τι είναι προτιμότερο, αδελφοί, η έξω αρρώστια ή η μέσα;

Είμαστε πολύ σαρκικοί και τρέμουμε να απαντήσουμε, ξέροντας τι κακό πράγμα είναι η αρρώστια του σώματος, η «έξω» αρρώστια. Ο Χριστός όμως, το φως του κόσμου, ο οδηγός μας, μας λέγει ότι η «μέσα» λέπρα, η αρρώστια της ψυχής, η αμαρτία, είναι χειρότερη κατάσταση, από την «έξω» λέπρα, από την πάθηση του σώματος.

Δεν μπορούμε να εκτιμήσουμε όπως πρέπει αυτά τα λόγια του Χριστού! Γιατί;

Γιατί δεν έχουμε αίσθηση, του τι σημαίνει αμαρτία. Και τι σημαίνει χωρισμός από τον Θεό. Τότε που θα δεχθούμε όλα τα αποτελέσματά της θα είναι αργά. Γιατί τι είναι αμαρτία, και τι συνέπειες έχει, θα το δούμε μετά την Δευτέρα Παρουσία του Χριστού. Τότε θα καταλάβουμε σε τέλειο βαθμό, τι σημαίνει αμαρτία και τι συνέπειες έχει για μας.

2. Ο «χυλός» του άρρωστου

«Πηγαίνετε να σας δουν οι ιερείς», είπε ο Χριστός. Υπάκουσαν στον λόγο Του οι λεπροί, τον δέχθηκαν και έτρεξαν. Και ενώ πήγαιναν, καθαρίστηκαν. Ό,τι συνέβη με τους λεπρούς για τα «έξω», για το σώμα, το ίδιο πρέπει να συμβαίνει και με μας για τα «έσω».

Μας λέγει ο Χριστός: Προσέχετε! Αλλιώς είναι τα πράγματα! Όχι όπως τα φαντάζεστε. Να μάθουμε να δεχόμαστε τον λόγο Του, και να ενεργούμε σύμφωνα με αυτόν. Και τότε ο Χριστός θα μας θεραπεύσει και τα «έξω».

Ας δούμε όμως πώς μπορούμε να ενεργούμε σύμφωνα με τον λόγο του Θεού. Λέγει ο Άγιος Αντώνιος:

Προσέξτε, αδελφοί. «Η σωτηρία μας, εξαρτάται από τους αδελφούς μας. Αν φροντίζετε για το καλό τους, το ψυχικό και πνευματικό καλό, θα κερδίσετε την αιώνια ζωή. Αν αδιαφορείτε για το καλό τους, θα χάσετε την αιώνια ζωή. Το κέρδος και ζημία μας, έχουν σχέση με τους αδελφούς μας. Κάνετε λοιπόν ό,τι καλλίτερο μπορείτε για το καλό του αδελφού σας, με οδηγό τον Κύριο μας Ιησού Χριστό».

Γιατί λέει ο Άγιος Αντώνιος αυτό το ωραίο λόγο: «η σωτηρία μας εξαρτάται από τους αδελφούς μας»;

Γιατί ο Χριστός μας θέλει να είμαστε ένα σώμα, να είμαστε Εκκλησία, το Σώμα Του. Να είμαστε όλοι αδέρφια. Να είμαστε όλοι «ενώπιόν Του». Θέλει να είμαστε βαπτισμένοι εις το όνομα «του Πατρός, και του Υιού, και του Αγίου Πνεύματος». Να τρεφόμεστε με το Σώμα Του και το Αίμα Του για να παίρνει ζωή η ψυχή μας. Και να θυμόμαστε ότι ο Χριστός, το Σώμα Του και το Αίμα Του τα θυσίασε για την σωτηρία όλων μας. Και εμείς να έχουμε την διάθεση κάτι να ζημιωθούμε, κάτι να θυσιάσουμε, για το καλό και για την σωτηρία του άλλου ανθρώπου.

Ρώτησε κάποιος τον άγιο Αντώνιο:

-Πάτερ, πέστε μου κάτι για την σωτηρία της ψυχής μου.

Και ο Άγιος Αντώνιος του απάντησε:

-Ευαγγέλιο, παιδί μου, δεν έχεις; Δεν το διαβάζεις; Διάβασε το Ευαγγέλιο. Τα λέει όλα πολύ καλά. Εφάρμοσέ τα και θα πας στον Παράδεισο.

Λέει ο επισκόπτης:

-Πάτερ, θέλω και συ να μου πεις κάτι.

Του απαντάει ο Άγιος:

-Κοίταξε, το Ευαγγέλιο λέει: Εάν κάποιος σε ραπίσει στο ένα μάγουλο, στρέψ' του και το άλλο. Πνευματική ωφέλεια θα έχεις αν το κάνεις.

Λέει ο άνθρωπος:

-Εγώ τέτοιο πράγμα δεν μπορώ να το κάνω.

Ίσως και εμείς τώρα ακούγοντάς το συμφωνούμε και λέμε: «δίκιο είχε ο άνθρωπος. Τέτοιο πράγμα ούτε εμείς μπορούμε να το κάνουμε».

Του λέει ο Άγιος Αντώνιος:

-Τουλάχιστον, υπόμεινε αυτή που έφαγες χωρίς να μιλήσεις. Δείξε υπομονή.

-Ούτε αυτό μπορώ να το κάνω.

Συνεχίζει ο άγιος:

-Τουλάχιστον, φρόντισε να μην ανταποδώσεις. Μην ορμάς πάνω σ' αυτόν που σε χτύπησε με γροθιές και χτυπήματα.

Απαντάει ο άνθρωπος:

-Ούτε αυτό μπορώ να το κάνω.

Όταν το άκουσε αυτό ο Άγιος Αντώνιος, λέει σε κάποιον μαθητή του που ήταν δίπλα του.

-Φτιάξε λίγο χυλό.

-Τι τον θέλεις τον χυλό; Ρώτησε ο επισκέπτης.

-Παιδί μου, όταν από αυτά που λέει ο Χριστός, το ένα δεν μας αρέσει, το άλλο δεν το θέλουμε, το τρίτο δεν το μπορούμε, δεν το καταλαβαίνεις ότι είμαστε άρρωστοι; Εσωτερικά άρρωστοι. Και οι άρρωστοι πρέπει να φάνε ελαφρό για να βρουν την υγεία τους. Εκείνη την εποχή φαί για τους αρρώστους ήταν ο χυλός. Βρες λοιπόν και εσύ κάποιο για χυλό να φας, για την ψυχή σου.

Αλλοίμονο στον άνθρωπο που δεν ψάχνει για την κατάλληλη τροφή, για την ψυχή του, για να δυναμώσει, αλλά την παρακολουθεί που φθίνει, που την τρώει ο καρκίνος ή οποιαδήποτε άλλη αρρώστια της αμαρτίας, και δεν νοιάζεται.

3. Ο πλησίον είναι κλειδί του Παραδείσου

Λέγει ένας Άγιος: «Προσέξτε, αδελφοί. Μην νομίζετε ότι το αντίθετο της αγάπης είναι το μίσος. Δεν είναι το μίσος. Η αδιαφορία είναι. Είναι «προτιμότερο» να αποστρέφεις τον άνθρωπο δίπλα σου, παρά να λες «δεν με απασχολεί αν θα υπάρχει στον κόσμο». Η αδιαφορία είναι η χειρότερη δαιμονική κατάσταση. Να ενδιαφέρεστε για τους αδελφούς σας, να τους αγαπάτε, να τους πονάτε και να προσπαθείτε να τους παρακολουθείτε παντού και πάντοτε με στοργή και με καλοσύνη»

Τι λέγει ο Χριστός στο «Πάτερ ημών»; «Άφες ημίν τα οφειλήματα ημών ως και ημείς αφίεμεν τοις οφειλέταις ημών». Συγχώρησε τις αμαρτίες μας, Κύριε, όπως και εμείς συγχωράμε τις αμαρτίες των άλλων.

Για σκεφτείτε, αδελφοί. Αν δεν μας συγχωρήσει ο Θεός τις αμαρτίες μας, πού θα καταντήσουμε; Πού θα βρεθούμε; Γι' αυτό, ό,τι και να σου συμβαίνει, σκέψου τό συμφέρον το δικό σου και του αδελφού σου. Γλύκανε την καρδιά σου

και πες: «Να είναι συγχωρεμένοι οι άλλοι άνθρωποι ό,τι και να έκαναν» Πέσ' το πρώτα στον εαυτό σου για να το καταλάβεις καλά ότι σε συμφέρει πνευματικά. Και μετά στάσου σε προσευχή και ειπέ: «Πάτερ ημών ο εν τοις ουρανοίς, άφες ημίν τα αμαρτήματα ημών ως και ημείς αφήμεν τοις οφειλέταις ημών».

Ο Κύριός μας Ιησούς Χριστός με την θεραπεία των δέκα λεπρών και ο Άγιος Αντώνιος με τα πολύτιμα διδάγματά του μας λένε:

«Φροντίζετε να έχετε θεραπευμένο πρώτα τον «μέσα» άνθρωπο».

Και ακόμη,

«Αν δεν φροντίσεις να σώσεις τον αδελφό σου, αλλά τον αφήνεις να χαθεί, θα χάσεις την αιώνια ζωή».

Ας φροντίζουμε λοιπόν τον αδελφό μας, υποδεικνύοντάς του με αγάπη τις λάθος τοποθετήσεις του και ας τον στηρίζουμε στο δρόμο για την Βασιλεία του Θεού. Αμήν.-